

Kraków, 12.06.2026

OCENA ROZPRAWY DOKTORSKIEJ MGR MICHAŁA MARSZAŁKA

Przedłożona rozprawa doktorska pt. „**Aspekty krótkoterminowej i długoterminowej opieki pooperacyjnej nad pacjentami pediatrycznymi po operacjach kardiochirurgicznych**” stanowi wartościowe opracowanie naukowe poświęcone problematyce funkcjonowania dzieci po leczeniu kardiochirurgicznym oraz czynnikom wpływającym na ich jakość życia. Autor podjął temat o dużym znaczeniu zarówno poznawczym, jak i praktycznym, wpisujący się w aktualne kierunki rozwoju opieki nad pacjentami z wrodzonymi wadami serca.

Rozprawa doktorska została przygotowana w Katedrze Fizjologii Człowieka i Patofizjologii Wydziału Medycznego Collegium Medicum Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie pod opieką naukową dr hab. n. med. i n. o zdr. Anny Różańskiej-Wałędziak, prof. uczelni. Badania przeprowadzono po uzyskaniu pozytywnej opinii Komisji Bioetycznej (nr 39/2025 z dnia 22 kwietnia 2025 r.).

Praca mgr Michała Marszałka koncentruje się nie tylko na ocenie efektów leczenia w wymiarze klinicznym, ale również na analizie konsekwencji choroby i leczenia dla codziennego funkcjonowania dziecka oraz jego rodziny. Takie ujęcie problemu zasługuje na szczególne podkreślenie, ponieważ współczesna medycyna coraz większą wagę przywiązuje do oceny wyników leczenia z perspektywy pacjenta i jego najbliższego otoczenia.

Rozprawa została przygotowana w sposób uporządkowany i zgodny z zasadami opracowań naukowych. Poszczególne części pracy tworzą logiczną całość, a przedstawione zagadnienia są konsekwentnie rozwijane od podstaw teoretycznych, poprzez część metodologiczną, aż do analizy wyników i ich interpretacji.

Na szczególną uwagę zasługuje obszerny i dobrze opracowany wstęp, który pozwala czytelnikowi zrozumieć zarówno specyfikę populacji pediatrycznej, jak i współczesne wyzwania związane z leczeniem kardiochirurgicznym dzieci. Autor wykazał się dobrą znajomością aktualnego piśmiennictwa oraz umiejętnością syntetycznego przedstawienia zagadnień związanych z epidemiologią, diagnostyką i leczeniem wad serca, a także problematyką jakości życia w chorobach przewlekłych.

Część metodologiczna została przygotowana rzetelnie. Cele badania oraz problemy badawcze zostały sformułowane jasno i precyzyjnie. Dobór materiału badawczego, kryteriów kwalifikacji uczestników oraz zastosowanych metod analizy należy uznać za adekwatny do postawionych założeń. Autor szczegółowo przedstawił przebieg badania, nie pomijając ograniczeń wynikających z wykorzystania autorskiego

narzędzia badawczego. Takie podejście świadczy o dojrzałości metodologicznej oraz krytycznej ocenie własnych badań.

Uzyskane wyniki przedstawiono w sposób przejrzysty i czytelny. Analizy pozwoliły na identyfikację wielu czynników wpływających na jakość życia dzieci po leczeniu kardiochirurgicznym, w tym związanych z przebiegiem okresu okołoporodowego, charakterem wady serca, przebiegiem hospitalizacji oraz występowaniem problemów zdrowotnych po operacji. Szczególnie cenne jest wykazanie zależności pomiędzy wybranymi parametrami klinicznymi a poziomem aktywności, samodzielności i funkcjonowania psychospołecznego pacjentów.

Wyniki pracy mają wyraźny wymiar aplikacyjny. Mogą zostać wykorzystane podczas planowania opieki pooperacyjnej, kwalifikacji do programów rehabilitacyjnych, organizacji wsparcia psychologicznego oraz edukacji rodzin dzieci z wrodzonymi wadami serca. Wskazane przez autora czynniki ryzyka pogorszenia jakości życia mogą stanowić podstawę do wcześniejszej identyfikacji pacjentów wymagających bardziej intensywnej opieki wielospecjalistycznej.

Dyskusja została przeprowadzona prawidłowo i świadczy o dobrej orientacji autora w aktualnym stanie wiedzy. Wyniki własne zostały zestawione z doniesieniami innych badaczy, co pozwoliło na ich właściwą interpretację i osadzenie w szerszym kontekście naukowym. Autor trafnie wskazuje, że skuteczność leczenia kardiochirurgicznego nie powinna być oceniana wyłącznie poprzez parametry medyczne, ale również przez pryzmat funkcjonowania dziecka w środowisku rodzinnym, szkolnym i społecznym.

Wnioski są spójne z uzyskanymi wynikami oraz odpowiadają na postawione cele badawcze. Szczególnie istotne jest podkreślenie potrzeby kompleksowego modelu opieki obejmującego nie tylko leczenie specjalistyczne, ale również rehabilitację, wsparcie psychologiczne oraz edukację rodziców. W mojej ocenie właśnie ten aspekt stanowi jeden z najważniejszych walorów pracy, ponieważ wyniki mogą znaleźć bezpośrednie zastosowanie w praktyce klinicznej i przyczynić się do poprawy jakości opieki nad dziećmi po operacjach kardiochirurgicznych.

Z obowiązku recenzenta przedstawiam kilka uwag i sugestii o charakterze konstruktywnym:

1. W przyszłych badaniach warto rozważyć walidację autorskiego kwestionariusza poprzez jego porównanie z uznanymi i zwalidowanymi narzędziami służącymi do oceny jakości życia dzieci z wrodzonymi wadami serca.
2. Cennym uzupełnieniem przedstawionych wyników byłoby przeprowadzenie badań prospektywnych obejmujących większą grupę pacjentów oraz realizowanych w kilku ośrodkach klinicznych.

3. Interesującym kierunkiem dalszych badań mogłoby być opracowanie modelu monitorowania jakości życia na poszczególnych etapach rekonwalescencji po leczeniu kardiochirurgicznym.
4. Warto rozważyć szersze uwzględnienie samooceny jakości życia dokonywanej przez starsze dzieci i młodzież oraz porównanie jej z oceną przedstawianą przez rodziców lub opiekunów.

Powyższe uwagi mają charakter wyłącznie rozwijający i nie wpływają na bardzo pozytywną ocenę rozprawy.

Podsumowując, przedstawiona rozprawa doktorska stanowi wartościowe i oryginalne opracowanie naukowe. Autor wykazał się umiejętnością samodzielnego prowadzenia badań, właściwego doboru metod badawczych oraz krytycznej interpretacji uzyskanych wyników. Na szczególne podkreślenie zasługuje znaczenie praktyczne pracy, której rezultaty mogą zostać wykorzystane do doskonalenia opieki klinicznej nad dziećmi po operacjach kardiochirurgicznych oraz wspierania ich rodzin w procesie leczenia i rehabilitacji.

Przedstawiona rozprawa świadczy o dobrym przygotowaniu teoretycznym autora oraz jego umiejętności samodzielnego planowania i realizacji badań naukowych, analizy uzyskanych wyników oraz formułowania prawidłowych wniosków. Stanowi również oryginalne rozwiązanie istotnego problemu naukowego z zakresu nauk o zdrowiu.

Rozprawa wnosi wartościowy wkład w rozwój nauk o zdrowiu, poszerzając wiedzę dotyczącą jakości życia dzieci po leczeniu kardiochirurgicznym oraz czynników wpływających na ich funkcjonowanie w okresie pooperacyjnym. Szczególnym walorem pracy jest jej wymiar praktyczny, ponieważ uzyskane wyniki mogą znaleźć zastosowanie w doskonaleniu opieki klinicznej, rehabilitacji oraz wsparcia psychospołecznego tej grupy pacjentów. W mojej ocenie przedłożona rozprawa spełnia wymagania stawiane rozprawom doktorskim określone w art. 187 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2018 r. poz. 1668 z późn. zm.).

W związku z powyższym wnioskuję o dopuszczenie mgr Michała Marszałka do dalszych etapów postępowania w sprawie nadania stopnia doktora. Biorąc pod uwagę aktualność podjętej problematyki, wysoki poziom merytoryczny rozprawy, znaczące walory praktyczne oraz potencjalne możliwości wykorzystania uzyskanych wyników w doskonaleniu opieki nad pacjentami pediatrycznymi po leczeniu kardiochirurgicznym, uważam, że rozprawa zasługuje na wyróżnienie.

Michał Kisielewski

